

Passiójáték a Kőhegyen (IV. rész)

„Köztünk járt Mária...”

„Budaörsi Passió, Csíksomlyói ferencesjáték” – ez állt a június 12-re, majd azt követő, további három estére invitáló meghívókon. Lapunk előző három számában folyamatosan tudósítottunk az előkészületekről (a szervezők nemtetszését kiváltva az előkészületeket kísérő vitákról is), és korábbi számainkban olvashattak a budaörsi passió történeti hagyományairól. Amivel most olvasóinknak tartozunk, az az előadásokról szóló hiteles beszámoló. Megkíséreljük. Előrebocsátva azonban, hogy sem a Kőhegy esti hangulatát, a sziklák között felidézett krisztusi történet és az elénk táruló, mai Budaörs panorámájának a hangulati kontrasztját, sem a szereplőkben és a nézőkben felgyülemlett érzéseket nem tudjuk hűen tolmácsolni leírt szavakban és nyomtatott képekben. Ahhoz, hogy önök felidézhesék majd unokáiknak a millennium évében megrendezett Passiót, ott kellett lenniük a négy előadás valamelyikén. Akik elmulasztották, talán öt év múlva pótolhatják. A szervezők tervei szerint ugyanis ötévenként kerülne újra és újra sor a Passió bemutatására.

A pünkösdi hétfői bemutatóra sötétedés előtt egy órával este nyolcra érkeztek a meghívottak. Erre a napra a jegyárúsító helyeken nem is lehetett belépőt kapni, mivel egy-egy alkalommal ezen a természetvédelmi területen a környezetvédelmi tárcá maximum ötszáz ember részvételét engedélyezte. Ritter Imre, a Budaörsi Német Kisebbségi Önkormányzat Elnökeként Budaörs Város Önkormányzata és a Passió Szervező Bizottsága nevében üdvözölte a „Millenniumi Budaörsi Passió”, premier előadásán megjelent vendégeket, többek között: Claudia Spahl, a

Német Nagykövetség képviselőjében, Selmeczi Gabriella országgyűlési képviselőt, Keller László országgyűlési képviselőt, Habsburg Eilika főherceg asszonyt, Habsburg György nagykövet urat, főtisztelendő és excellenciás dr. Takáts Nándor megyés püspök urat, dr. Toncsov Tosot a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatal Elnökét, Heinek Ottó urat a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata elnökét, Hattinger Gábor urat az Országos

Hogyan láttam statisztaként?

Az előkészületek csak az utolsó pillanatokban kezdődhettek el, de a passiójáték résztvevőit szinte egyenként megérintett valami közös gondolat: itt valami egészen rendkívüli készül. Ha előbb jutott volna tudomásunkra, hogy mégis csak lesz – közel ötven év után – Krisztus szenvedéstörténetének hiteles előadása, talán többen letünk volna. De a vizsgaidőszak közepén, az utolsó iskolai hetekben sem volt nehéz a közel hetven budaörsi, solymári, törökbálinti statisztának összegyűlnie.

A főpróbán már semmi kétségem nem volt azzal kapcsolatban: a Krisztusi üzenet elért hozzánk is. Bár a Rákosi rendszer a kitelepítéseivel, és az épületek állami lerobbantásával ideiglenesen megszüntette, de örökre el nem törölte ezt az élményt. Az élet törvényei erősebbek minden hazugságnál, és az emberek, a keresztény hívők élni akarása végtelen. Mert mi más magyarázhatná meg a könnyes, síró arcokat a statiszták között: Krisztus keresztjének ácsolásánál minden résztvevő és néző tudhatta, hogy ez a szenvedéstörténet egyetemes, és örökérvényű, és rendkívül emberi. Krisztus keresztjét mi budaörsi keresztények is magunkon hordoztuk az elmúlt évtizedekben. Szüleimet a nyolcvanas évek közepén behívták az iskolámba, és elmondták nekik: mivel katolikus vagyok, csak a budaörsi középiskolában tanulhatok tovább. Mindenki őriz egy vagy több hasonló történetet a statiszták közül. Megbocsátottunk. A passió – (latin szó, jelentése szenvedés) – mindnyájunkat emlékeztet arra: közösség – akár városi, akár helyi szinten – csak akkor leszünk, ha megfogjuk egymás kezét. Úgy, ahogy az előadáson történt, végtelen szeretetben.

Molnár Vilmos

Ruszin Önkormányzat Elnökét, dr. Haán György urat a Magyarországi Németek Kultúregyesületének elnökét, Josef Lang urat az EU Passió főtítkárát, Franz Miehl urat a Margitbányai Passió tagját, Matthias Schmidt urat a Heimatverein elnökét, Norbert Riedl urat a Heimatverein alelnökét és kultúrreferensét, Horváth Lajos urat a Magyar Millenniumi Kormánybiztosi Hivatal irodavezetőjét, dr. Laubál László urat a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság igazgatóját. A rendezvény védnökeit: Bethlen Farkas Verőce polgármesterét, a Történelmi Tanács tagját, Bánffy Dénest a Történelmi Tanács képviselőjében, T. Mészáros András urat Pest megye Közgyűlésének elnökét, a közgyűlés bizottsági elnökeit és képviselőit. Ritter Imre külön tisztelettel köszöntötte Wittinghoff Tamást, Budaörs város polgármesterét, ezúton is megköszönve, hogy Budaörs városa megteremtette a lehetőségét a Passió bemutatásának.

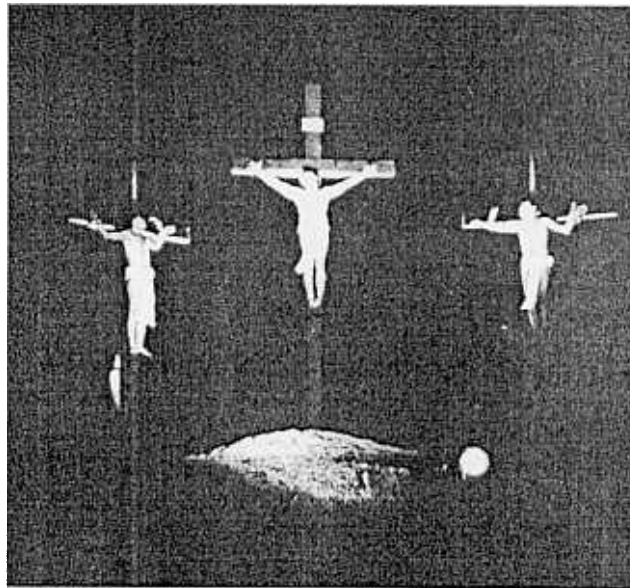
Nagy örömmel üdvözölte a nézők között Pest megye és az ország több mint 15 helységének polgármestereit, (a négy előadáson több mint harmincan jelentek meg), és a közel harminc helység német kisebbségi önkormányzatainak vezetőit, akik több mint ötvenen jelentek meg, illetve mintegy ötven helység német kisebbségi önkormányzatának képviselőit, akik a négy előadáson több mint százan nézték végig a bemutatót.

A bemutató előadáson ott voltak a Budaörsi Önkormányzat Polgármesteri Hivatal munkatársai, az intézmények vezetői és dolgozói. A Római Katolikus Egyházközség, a Református Egyházközség és a Görög-katolikus Egyházközség képviselői és tagjai.

A június 13-i, 14-i és 15-i előadások, lévén, hogy ezek előtt már vagy nem került sor külön köszöntőkre, illetve igen rövidre fogták azt, este kilenckor kezdődtek. Az első két „teltházas” este után szerdán és csütörtökön mintegy kétharmad részben teltek meg a széksorok.

*

Bár a statiszták többségét ma is, ahogy közel ötven évvel ezelőtt helybeliek adták, a főbb szerepeket ismert és

elismert színészek alakították. Köztük: Dér Denissa, Dóczy Péter, Kelemen Csaba, Mertz Tibor, Öze Áron, Scherer Péter, Schneider Zoltán, Schnell Ádám, Somodi Kálmán, Szívós Győző, Takácsy Péter, Varga Tamás, Venczel Vera („közöttünk jár Mária”, súgták a többiek, amikor a művésznő elhaladt mellettük), Zarnóczai Gizi. Az előadást Dér András rendezte.

A most előadott Passió játék szövege az 1700-as évek közepén íródott csíksomlyói Ferences Passiókon alapult. Nemcsak Krisztus szenvedéstörténete jelent meg, hanem

ügynevezett példázatokban bibliai előképek, mint Ábrahám áldozata és Mária Magdolna megtérése.

A meghívottak között voltak, akik még emlékeztek – sőt, akadt, aki szerepelt is benne – az eredeti, német nyelvű budaörsi Passióra, s voltak, akik reményüket fejezték ki, hogy öt év múlva a magyar és német nyelvű előadások váltakozva követik majd egymást.

Visszatérve az idej bemutatóra, hazafelé ballagva a Kőhegyi keresztől egészen a templomig rendbe hozott lépcsőkön és úton a következő véleményeket hallottam: „Nagyon látványos, szép volt az előadás, a rendező igazán élt a természet adta színpad lehetőségeivel.” Más: „Tudom, hogy ez sokkal több volt, mint egy szabadtéri előadás, mégis, bosszantottak egy kicsit az apró technikai hibák.” Megint más: „A premier előadás a Pro Musica kórus csodálatos előadásával zárult. Miért kellett erről lemondaniuk azoknak, akik másnapra vettek jegyet?” (A választ megtudtuk: a kórusnak – lévén, hogy később értesültek az előadások időpontjáról – másutt volt hangversenye.) S végül még egy sajátos vélemény: „Nagyon tetszett az előadás, de meg kell vallanom, kicsit borsosnak tűnt a kétezer forintos belépődíj. Talán én is jobban tettem volna, ha többekhez hasonlóan, az elkerített területen kívül keresek helyet, egy a fűre leterített pokróccal. Kicsit messzebből ugyan, de ők is ugyanazt láthatták, hallhatták, mint mi.”

(l. r.)

